

РЕШЕНИЕ

№ 6751

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7871** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена от юрисконсулт, пълномощник на Националната агенция за приходите, касационна жалба срещу Решение от 04.03.2021 г., постановено по НАХД № 5156/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав, отменящо Наказателно постановление № 011/17.03.2020 г., издадено от Председателя на Държавна комисия по хазарта, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 846 665,98 лв. за нарушение на чл. 30, ал. 6, вр. ал. 3 от Закона за хазарта.

В жалбата са развити доводи за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон. иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. Излага подробни съображения в депозирано писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], представляван от адв. К., оспорва жалбата. В съдебно заседание и в депозирано писмено становище развива доводи за правилност на въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите показанията на свидетелите Р. Б.; декларация с вх. № 000030-11903/12.09.2019 г.; Доклад № ДИД2-СФ-6/28.01.2020 г. и заключение към него на АДФИ; писмено становище с изх. № 173/06.02.2020 г. на председателя на ДКХ, писмено становище изх. № 186/10.02.2020 г. на председателя на ДКХ; Решение № 000030-6195/26.05.2017 г. на ДКХ; Задължителни игрални условия и правила за провеждане на играта „Л.“; Удостоверение за организиране на хазартни игри № 00030-6319/30.05.2017 г.; справка от централизираната компютърна система на ДКХ, годишни доклади за дейността на ДКХ за периода 2015 г. – 2019 г.; констативни протоколи за проведени по реда на чл. 89, ал. 4 ЗХ проверки на [фирма] в периода 01.01.2015 г. – 31.12.2019 г.; заверено копие от НП № 010/17.03.2020 г. на председателя на ДКХ и Заповед № П-74/12.02.2020 г. на председателя на ДКХ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на районния съд. С обжалваното решение, Софийският районен съд, с оглед събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, е приел за установено, на 12.09.2019 г. [фирма] е подало декларация по чл. 30, ал. 6 ЗХ в ДКХ с вх. № 000030-11903/12.09.2019 г. за месец август 2019 г. В част IV от декларацията [фирма] попълнило в графа 4 („стойност на получените такси и комисионни“) сума в размер на 2 611 995,28 лева, а в графа 5 („дължимата държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни“) – сума в размер на 522 399,17 лева.

С писмо с изх. № 44/14.01.2020 г. на ДКХ от дружеството били изискани справки по месеци за стойността на направените залози за участие в лото игра „Л.“ за всяка утвърдена разновидност на играта за периода от 25.02.2014 г. до 31.12.2019 г., както и справка по месеци за платените държавни такси по чл. 30, ал. 3 от ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на лото игра „Л.“ за периода от 25.02.2014 г. до 31.12.2019 г.

С писмо с вх. № 211/21.01.2020 г. на ДКХ, [фирма] е представило на контролния орган исканата информация.

На основание Заповед № П-74/12.02.2020 г. на председателя на ДКХ и във връзка с докладна записка № 189/10.02.2020 г. и постъпил в ДКХ с вх. № 302/28.01.2020 г., респ. изх. № ДИД2-СФ-6/28.01.2020 г. за извършена финансова инспекция на ДКХ от АДФИ, на 13.02.2020 г. била извършена проверка по документи по Закона за хазарта на дружеството, организатор на лото игра „Л.“ с единадесет разновидности: „Е.“, „Л.“, „Л.“, „Ш.“, „П. шанс“, „Б. милион“, „С.“, „Л.“, „З.“, „5 от 11“ и „С. шанс“.

По време на извършената проверка на подадената от дружеството декларация по чл. 30, ал. 6 от ЗХ за месец август 2019 г. било установено, че същото е попълнило стойностите в графи № 4 и № 5 от част IV от декларацията, вместо тези в графа № 2 („стойност на получените залози“) и № 3 („дължимата държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози“). По този начин проверяващите служители установили, че в графа № 2 е следвало да се попълни сумата от 9 127 101 лева, а в графа № 3 – 1 369 065.15 лева, като по този начин [фирма] е платило на ДКХ държавна такса с 846 665.98 лева по-малко от дължимата по закон.

Във връзка с констатациите при извършената проверка, Р. Б., на длъжност „главен инспектор“ в ДКХ, съставила АУАН № 011/17.02.2020 г. срещу [фирма] за

извършено от дружеството административно нарушение по чл. 30, ал. 6, вр. ал. 3 от Закона за хазарта.

Въз основа на съставения АУАН, председателят на ДКХ издал наказателно постановление № 011/2020 от 17.03.2020 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на [фирма] била наложена имуществена санкция в размер на 846 665,98 лева.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но при издаването на НП е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като е приел, че е налице съществено противоречие между словесното и цифровото описание на нарушението, тъй като словесно е било описано изпълнително деяние, изразяващо се в подаване на декларация в срок с неверни, респ. липсващи данни в нея, но същото е било квалифицирано по чл. 30, ал. 6, вт. ал. 3 ЗХ като неподаване в срок до 15-то число на следващия месец на декларация по образец, утвърдена от министъра на финансите. Съдът е приел, че подаването на декларация с неверни данни се санкционира по чл. 104, ал. 3 ЗХ, а неподаването на такава декларация – по чл. 104, ал. 2 ЗХ. В същото време дружеството е санкционирано именно по ал. 3, която касае подаване на декларация с неверни данни, докато нарушението е квалифицирано по чл. 30, ал. 6, вр. ал. 3 ЗХ, като неподаване в срок на декларацията до 15 число на следващия месец, т.е. до 15.09.2019 г. На следващо място решаващият състав на СРС е приел, че ако действителната воля на наказващия орган е дружеството да бъде санкционирано за нарушение по чл. 30, ал. 6, вр. ал. 3 ЗХ, то очевидно това нарушение не е извършено, тъй като декларацията е подадена на 12.09.2019 г. СРС е изложил и подробни мотиви досежно нарушение на материалния закон, доколкото дружеството е действало съобразно утвърдените от ДКХ правила. Съдът е приел, че като е утвърдил правилата в този им вид по реда на чл. 22, ал. 1, т. 11 ЗХ, ДКХ е предоставило възможност на дружеството да внася държавна такса в размер от 20% върху събраните комисиони (така както е описано в правилата), вместо 15% върху събраните залози. В тази връзка е заключено, че дружеството не е извършило нарушение на чл. 104, ал. 3 ЗХ.

Тези изводи на районния съд се споделят от настоящия състав на съда.

Съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ, в релевантната редакция - ДВ, бр. 1 от 2014 г., организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони. Според ал. 3 (ДВ, бр. 105 от 2014 г.) за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони.

Съгласно чл. 104, ал. 3 ЗХ на организатор на хазартна дейност, който не посочи или

посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 8 и 9, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лв.

В процесното Наказателно постановление, словесното описание на нарушението обаче сочи, че се касае за неподаване на декларация, съответно имуществената санкция е наложена на основание чл. 104, ал. 3 ЗХ, която обаче касае подаване на декларация с неверни данни.

От друга страна декларацията е подадена на 12.09.2019 г., тоест, срокът до 15.09.2019 г. е спазен и нарушението – неподаване на декларация до 15.09.2019 г., се явява несъставомерно от обективна страна.

Процесното наказателно постановление е вътрешнопротиворечиво и не позволява волята на наказващия орган да бъде възприета правилно. Не става ясно за кое нарушение е наложена санкцията, което нарушава правото на защита на наказаното лице, което е основание за отмяна на правораздавателния акт. В този смисъл касационната инстанция споделя изцяло доводите на въззивния съд.

Според чл. 1, ал. 2 от Задължителните игрални условия и правила за провеждане на играта „Л.“ същата е хазартна лото игра, при която се залага върху една или повече числови комбинации и се изтеглят определен брой числа, формиращи печеливши комбинации. Въз основа на играта и нейните разновидности (посочени в ал. 1), се определя и изплаща печалба на клиента, който правилно е прогнозировал съответните числа. В ал. 3 е посочено, че [фирма] събира комисионни за участие, които са в размер на разликата между постъпилите залози и изплатените печалби на клиентите. В процесния случай декларацията е подадена на 12.09.2019 г., като са посочени събраните за месец август такси и комисионни от играта „Л.“, като е начислена 20% държавна такса върху тях, а не 15% от стойността на всички залози. По този начин дружеството е действало съобразно утвърдените от ДХК правила, които са били задължителни за дружеството и то е следвало да се съобразява с тях. В тази връзка дори да се приеме, че се касае за подаване на неверни данни, то и това нарушение се явява несъставомерно.

Предвид изложеното, съдът намира, че решението на СРС е правилно, а касационната жалба е неоснователна. Разноски не са претендирани от ответника по касация, поради което съдът не присъжда такива.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.03.2021 г., постановено по НАХД № 5156/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

